

Arrest

nr. 278 121 van 29 september 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 januari 2021 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. AHMADZADAH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verwerende partij geeft correct het volgende feitenrelaas weer in haar nota met opmerkingen:

“Verzoekende partij, met Afghaanse nationaliteit, diende op 09.11.2015 een aanvraag om internationale bescherming in op Belgisch grondgebied.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) nam op 29.09.2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de internationale bescherming. Uw Raad bevestigde de weigering per arrest (nr. 204.375) van 25.05.2018.

Verzoekende partij diende op 25.04.2018 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet. Op 18.06.2018 werd de aanvraag onontvankelijk bevonden. Per arrest van 19.11.2018 (nr. 212.395) werd het beroep tegen deze beslissing door Uw Raad verworpen.

Op 18.04.2019 diende verzoeker een aanvraag in toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet in, deze procedure is hangende.

Op 09.12.2020 dient verzoeker een volgende aanvraag om internationale bescherming in, deze procedure is hangende.

Op 22.12.2020 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen.

De arts-adviseur leverde op 14.01.2021 een advies af waarin hij vaststelt dat uit het medisch getuigschrift gevoegd bij de aanvraag van 23.12.2020 blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag van 25.04.2018.

Op 18.01.2021 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van 22.12.2020 onontvankelijk bevonden.

Het betreft de bestreden beslissing.”

De bestreden beslissing is de beslissing van 18 januari 2021, met kennisgeving op 16 februari 2021, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

Deze beslissing kent de volgende redengeving:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 23.12.2020 bij onze diensten werd ingediend door :

(…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 25.04.2018 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 23.12.2020 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 14.01.2021 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

(…)”

Op 21 juni 2022 wordt door de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus aan de verzoekende partij toegekend.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst ter terechtzitting erop dat aan de verzoekende partij sedert 21 juni 2022 de vluchtelingenstatus werd toegekend zodat de verzoekende partij over een verblijfsrecht beschikt.

2.2. De Raad werpt ambtshalve de exceptie van het gebrek aan belang bij huidig beroep op, in toepassing van artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet

bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid, wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St. Kamer*, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen.

Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging van de bestreden beslissing haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, *Deceuninck*).

2.3. De advocaat van de verzoekende partij stelt zich omtrent het belang te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Met dit betoog toont de verzoekende partij haar actueel belang niet aan.

2.4. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN